

अपरिपूत a. uncleaned, unhusked (corn)	अपवृत्त a. turned away, overthrown, inverted, perverse, of bad conduct.
अपरिवाध a. undisturbed.*	अपवेद m. unskilful piercing (of a pearl).
अपरिमित a. unmeasured, unlimited.	अपव्रत a. not devout, faithless, disobedient.
अपरिमित्य a. immeasurable, countless, illimitated.	अपशब्द m. bad or ill language.
अपरिचाच a. not to be blamed.	अपश्चिम a. not the last.
अपरिवृत a. unfenced, uninclosed.	अपश्चिम a. the last of all (lit. h. no last); n. adv. last of all.
अपरिआच a. unwearied.	अपश्च a. not seeing.
अपरिस्थान a. improper, n. impropriety.*	अपश्चन्त् & अपश्चमान a. the same.
अपरिहत a. unrestrained, unlimited.	अपश्चस् n. work, action.
अपरिहार m. non-avoiding.	अपश्चस् a. active, skilful; f. pl. the fingers.
अपरिहार्य a. not to be avoided.	अपशद् m. an outcast; a. base-born (of a father inferior to the mother), low, vile (esp. —o).
अपरिहीयमान a. unavoided; °नं कृ carry out, accomplish.	अपशर m., °णा n. going away.
अपरिहत a. unavoided, i.e. carried out.	अपशल्वि & अपश्लेस् adv. to the left.
अपरीक्षित a. inconsiderate (of p. & th.).	अपश्च a. right, southern; n. & instr. adv.
अपरीक्ष्य ger. without deliberating.	अपशार m. going out, issue, egress.
अपरीक्ष्याकारिण् a. acting inconsiderately.	अपशारण n. removal, expelling (°णं कृ make room, clear the way*).
अपरोत a. unrestrained, irresistible.	अपशारिण् a. decreasing, vanishing (abstr. °रित् f.*).
अपरीक्ष्यत् = अपरिवृत्.	अपश्चान् n. water used (previously) for a bath.
अपरेक्षुत् adv. on the following day.	अपश्चार m. epilepsy (lit. want of memory).
अपरोक्ष a. not beyond the eye or out of sight, witnessed, testified, perceptible, clear; abstr. °त्वं n. — °कृष्ण & °कृष्णे in the presence of; अपरोक्षात् clearly.	अपश्चारिण् a. epileptic.
अपरोक्ष्य, °यति to witness.	अपश्च, °स्वति be active; abstr. °स्वा f.
1 अपर्तु m. not the right season.	अपश्चु (f. अपश्ची) watery.
2 अपर्तु a. unseasonable.	अपश्चु a. active, zealous.
अपर्यन्त a. unlimited, boundless.	अपह् (—o) a. removing, destroying.
अपर्याप्त a. insufficient, unable.	अपहृति f. removal, destruction.
अपर्याप्ति f. insufficiency, inadequacy.	अपहृत् m. (f. °त्वी) = अपह्.
अपवृत् n. no joint (Ved. loc. the same form); no Parvan- or holiday (v. पर्वत्).	अपहरण n. taking away, robbing.
अपलापिण् a. denying, concealing (—o).	अपहर्त् a. removing; m. ravisher, destroyer.
अपलाघन n. firmness, valour (lit. non-flight).	अपहस्तय्, pp. °हस्तित shake off (hands); throw away.
अपवर्ग m. completion, end, final delivery.	अपहात ger. holding off, putting aside, notwithstanding, except, save.
अपवाद् m. refutation, restriction, exception, censure, blame.	अपहार m. taking away, stealing, robbing, concealing; a. °रक् & °रित्.
अपवादिन् a. blaming, slandering (—o).	अपहृत् m., °हृति f. denial, concealment.
अपवार्क s. bed-chamber.*	अपाका adv. coming from far.
अपवारित a. covered, hidden. °तम् °तमेन, & °वार्य apart, aside (d.).	अपाकृय a. unworthy (of a society); abstr. °त्वं.
अपविघ्न a. unhindered.	अपाकृय a. the same, °दान n. giving to some one unworthy.
अपविचडाकिनी f. a dirty witch.*	
अपविज्ञ a. pierced, hit; thrown away, rejected, removed, given up, neglected.	